

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista!

📖 Ž 16,2b.11 + uvítání: s vděčností Bohu vzpomenout, že před 25 lety ve zdejším evangelickém sboru započalo dílo služby církve ostatním, byla založena Diakonie, chceme si připomenout, z čeho Diakonie povstala a vyrostla, z jakého pramene je dodnes napájena

🎵 406

Modleme se: Děkujeme ti, náš milostivý Bože, za to, že jsi nám všem posilou i útočištěm. K tobě přicházíme společně velcí i malí, staří i mladí se svými nadějemi i se svými sny a touhami. Před tebou nemusíme skrývat ani své obavy, ani svou svou nejistotu, ani svá provinění a své dluhy vůči druhým lidem a svému okolí. Děkujeme za to, že i když o nás všechno víš, zůstáváš k nám tak dobrý laskavý. Dej, ať se to učíme vnímat. Ať se učíme rozumět tvému slovu jako dobrému nasměrování pro naše životy, jako tomu, co nás neomezuje, ale co nám dává opravdovou svobodu a co náš život obohacuje.

Z vděčnosti, Pane, chceme tobě zpívat, modlit se a poslouchat, jak nejlíp umíme, chceme tu být jedni s druhými jako tvůj lid a chceme sloužit lidem kolem nás v plnosti různých způsobů služby. Dej nám k tomu potřebná duchovní obdarování, obnovuj naši víru, dej nám přijmout tvé odpuštění a posilni nás na naší cestě za tebou. Tobě jedinému patří všechna naše chvála: Sláva Otci ... Amen

🎵 Svítá 284

promluva – vyslání do NŠ: lano

📖 Sk 6,1-7

🎵 440

Pán praví: „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů, mně jste učinili.“ (Mt 25,40) Kéž jsme tvým slovem, náš Pane, posilováni ve vědomí, že služba tobě je neodmyslitelně spjata se službou potřebným lidem kolem nás.

📖 1K 12,4-11

„Dali jsme vám, kamarádíčkové, dary. Dary jsme vám dali. Pročpak jsme vám dali dary? Abychom vám udělali radost! A proč jsme vám chtěli udělat radost? Nu? Inu proto, abychom měli my radost, že vy máte radost. A měli jsme z vás radost? Ne, neměli! My se ptáme, kamarádíčkové, kolik lidí jste rozesmáli? He? A kolik dětí? He?“ Je to celkem známý proslov jednoho z trojice skřítků z pohádky Jana Wericha Tři veteráni. A ačkoliv jej dělí od vzniku Prvního dopisu apoštola Pavla do Korintu skoro dvě tisíciletí, myšlenkově jsou si v mnohém podobné.

Za prvé je to myšlenka obdarování. Dostali jsme, sestry a bratři, kamarádíčkové, dary. Dostali jsme obdarování. Různá. Každý máme svůj osobitý dar, nějakou zvláštní schopnost či dovednost. Apoštol Pavel jich několik, konkrétně devět, uvádí. Jsou to ale jen příklady, ne konečný výčet, jakoby žádná jiná obdarování již nebyla. Jsou mnohé dary, nejen ty vyjmenované, jsou i další. Samozřejmě že pro křesťany nejsou těmi, kdo obdarovávají, nějakí pohádkoví skřítkové. Dárcem je jediný Bůh, pravý Pán ve svém Duchu svatém.

My se nemusíme usilovně snažit nějaký dar horko těžko sehnat. Dostáváme jej. Každý. To záleží na Dárci, ne na obdarovaném. On „uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce.“ (v. 11) A proto se ani my nemusíme za každou cenu napasovat všichni do jedné šablony, abychom uměli jedno, druhé nebo třetí, ale přijměme zcela svobodně a zároveň s pokorou, co je nám dáno, a to užívejme.

A tu jsme u druhé skutečnosti. My máme odpovědnost za to, jak svých obdarování využijeme. Nemusíme se starat o to, co a jestli něco dostaneme, ale jak s tím naložíme. Máme se starat, abychom, slovy Jana Wericha, udělali druhým radost, abychom, slovy apoštola Pavla, užili svá obdarování ke společnému prospěchu.

Obdarování tu nejsou proto, abychom se díky nim vyšvihli nad druhé. Nejsou zde ani proto, abychom z nich my sami měli prospěch a nechali si je pouze sami pro sebe zakopané jako hřivnu pod stromem, uzamčené za plotem pozemku svého domu, nacpané ve slamníku. Účelem darů je použít je pro společenství, pro druhé lidi kolem nás, hledět si prospěchu okolí a pro to se nasadit. To je bohulibé užití darů Ducha svatého.

Podobně tak ani my sami neurčujeme, co je pro lidi kolem nás dobré. Nejsme těmi, kdo si mají sami vymyslet svůj program a ten prosazovat. I to už je všechno vymyšleno a je nám to dáno poznat. Slova moudrosti a slova poznání uvádí apoštol hned na prvních místech v seznamu obdarování (v. 8). Abychom věděli i to, co je bohumilé s těmi nám danými dary podnikat. Za to, že jich správně užijeme, neseme odpovědnost. „My se, kamarádíčkové, ptáme,“ co jste s těmi dary udělali.

My se dnes můžeme ohlédnout a konstatovat, že před pětadvaceti lety tady ve Dvoře v evangelickém sboru s těmi dary naložili tak, že založili středisko Diakonie. Sešli se tu lidé různých obdarování, kteří pochopili, že církve má sloužit. Možností co a jak dělat bylo jistě nepřeborné množství. Rozhodnutí pro diakonickou službu seniorům bylo výsledkem ptaní se po tom, co je a co bude potřeba. A snad můžeme říct, co by nejspíš odpovídalo vůli Dárce. Osobně to znám jen z vyprávění, ale mnozí lidé tehdy v počátcích střediska opustili svá dosavadní zaměstnání a vydali se dělat cosi nového, nezajištěného. Ale právě s tím výhledem, že je to pro společný prospěch. A ukázali se být skutečně lidmi na svém místě, v práci pro Diakonii se tak říkajíc našli. Jejich obdarování se mohla projevit, rozvinout, plně realizovat.

A že se před čtvrt stoletím jednalo o krok správným směrem, na to snad též ukazuje, že ačkoli první generace „otců budovatelů“ již v tomto našem středisku Diakonie nepracuje, našli se pokračovatelé, služba se koná dál, je o ní zájem, má své místo ve městě. A dobře též nadále funguje propojení střediska a sboru, z něhož tenkrát vzešlo.

Za to všechno chceme vzdát dík Dárci rozdílných obdarování, rozdílných služeb a rozdílného působení moci, který uděloval a nadále uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce, který působí všechno ve všech tak, aby středisko Diakonie tady ve Dvoře vzniklo a fungovalo. A dá-li Pán, bude fungovat i nadále ke společnému prospěchu, nebo chcete-li k radosti těch, na které doléhá tíže údělu stáří. Díky různým darům Ducha na to nezůstanou sami, najdou podporu a pomoc, posilu a útěchu, a jak to znám z návštěv v Diakonii jistě i tu a tam nějakou tu radost. Bohu, štědrému Dárci, za to buď dík! Amen

Náš Pane Ježíši Kriste, u tebe se přimlouváme jedni za druhé, tvé lásce a dobrotě svěřujeme své bližní. Modlíme se za blízké i vzdálené, za známé i neznámé:

- Modlíme se za lidi v zemích, kde je pro nás nepředstavitelná bída a hlad, kde chybí základní zdravotní péče i přístup ke vzdělání.
- Modlíme se za Haiti zpustošené ničivým hurikánem Matthew.
- Modlíme se za ty, kdo přišli o normální život, o domov, o své nejbližší kvůli válce a bojům.
- Modlíme se za ty, kdo se vlastní nebo cizí vinou ocitli bez rodiny, bez prostředků, bez práce i bez zázemí. Modlíme se za lidi chycené v sítích všelijakých závislostí, které ničí jejich život.
- Modlíme se za ty, kdo žijí s postižením nebo chronickou nemocí, kdo musí překonávat spoustu překážek.
- Modlíme se za ty, na které doléhá stáří, nemohoucnost, osamění.
- Modlíme se za nemocné i za ty, kdo umírají.
- Modlíme se za všechny, kdo se starají o potřebné na nejrůznějších místech, za službu Diakonie a podobných organizací. Modlíme se za ty, kdo svá obdarování věnují péči pro druhé.
- Modlíme se za vstřícnost při setkávání různých názorů, kultur, a různých náboženství. Modlíme se za pokoj a smíření ve světě I v našem vlastním srdci.
- Modlíme se za tvé dary, aby sloužily ke společnému růstu, k šíření evangelia a k plnosti života tvého lidu. Modlíme se za to, abychom tvé království, které je již mezi námi skrytě přítomné, zakoušeli skrze víru a společenství s tebou i s lidmi kolem nás.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 559

předání medaile vděčnosti, pozdravy hostí, ohlášky

„Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe. ... To čin a budeš živ.“

📖 Nu 6,24-26

♪ 489